

Mladež i crkva

Stefanie Jagnjić

Dragi slušatelji i slušateljice!

Moja je tema *Mladež i crkva*. Odlučila sam se za nju jer mislim da je jako bitna u današnje vrijeme. Sve je više ljudi koji su protiv crkve i protiv vjere. Za mene je osobno ova tema važna jer idem u katoličku školu i znam da tamo ima dosta mladih koji misle da je crkva bez veze i da je odlazak na misu loše iskorišteno vrijeme.

Kad mladi čuju riječ «crkva», većina njih misli da je to dosadno, da se u crkvi samo gubi vrijeme ili da je to samo za stare ljude. Ima i dosta mladih koji kažu da mogu vjerovati i ako ne idu u crkvu i ne mole. Ja mislim da to nije tako jer ako vjeruješ u Boga, onda ti taj jedan sat u tjednu kojega daruješ Bogu, u kojem misliš na Boga te mu se moliš, ne smije biti previše. Nedjeljom ići u crkvu je kao «Amen» na kraju molitve, bez toga vjera nije potpuna.

Isto tako puno mladih ne voli ići u crkvu jer im svećenik nije simpatičan ili razmišlja drugačije od njih ili pak oni misle da je prestar te da ne zna što se događa u današnje vrijeme s mladima. Sigurno su to argumenti koje je svatko od nas već čuo, no crkva je i dalje centar naše vjere i samo činjenica da nam svećenik nije tako simpatičan ili da je stariji, nije dovoljan razlog da se kaže da je crkva glupa i besmislena.

S druge strane postoji dosta *fešta* koje organizira crkva i na kojima se slažu molitva, Bog i mladi. Neke od tih *fešta* za mlade su na primjer «Festival za mlade u Međugorju» ili «Svjetski sastanak mladih» koji se svake godine organizira u drugom gradu. Na takvim se feštama okupi tisuću i više mladih. Oni zajedno mole, pjevaju i slave Boga i to na moderniji način, nego što mi svi tu poznajemo.

Osobno poznajem dosta mladih koji su upravo na «Festivalu za mlade u Međugorju» spoznali da je crkva puno više od dosadne prodike, zastarjele ceremonije ili tužne pjesme. Na festivalima za mlade i svjetskim sastancima može se doživjeti da mladi i stari zajedno slave Boga i pri tom uživaju.

U crkvi se možemo zahvaliti Bogu za ono što imamo ili moliti za to što nam treba, isto tako možemo se i potužiti ako se nešto loše dogodilo. I iako nam Bog ne može ispuniti svaku želju ili ne možemo odmah dobiti odgovor, vjera nam može pokazati put te nam pomoći da ne izgubimo nadu.

Ima i dosta mladih koji se srame reći da vjeruju ili da idu u crkvu. Oni misle da bi izgubili ugled u svojem društvu ako bi to drugi iz grupe znali. Oni ne žele ni

čuti da crkva mnogim ljudima daje snagu u životu, jer nemaju to iskustvo s crkvom i ne znaju kako vjera može ispuniti čovjeka.

Ima, nažalost, i dosta mladih kojima je svejedno, ali ipak idu u katoličku školu. Kada moraju ići na misu, oni se pričeste, a zatim kažu da je sve to glupost. Pitam se zašto uopće, ako ne vjeruju u to, primaju euharistiju jer od toga se sigurno ne mogu najesti. Smatram da, ako imaju nešto protiv crkve, to je njihova odluka i to se mora prihvatiti, jer nikoga se ne može natjerati da vjeruje. Ali ako netko ne vjeruje, onda se i ne treba praviti da vjeruje, i raditi to samo radi ugleda u društvu ili pritiska izvana.

Na kraju bih još htjela reći da se nadam da će mladež shvatiti da nije sramota ići u crkvu, nego da je to dobra stvar i da smo mi mladi budućnost crkve. Ako mi to ne budemo čuvali, katoličanstvo i katolička crkva u Europi će nestati, a to će biti grozno za cijelo naše društvo.

Hvala na pažnji!

Učenica: Stefanie Jagnjić

Škola: ORG Željezno, Theresianum

Jezično natjecanje u istočnim jezicima – govor (3.mjesto): 2009.

Nastavnica: Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: Angelika Kornfeind

Lektorirala: Mirela Šavrljuga